

Rigsdagstidende.

1850.

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 301.

77de Møde.

Onsdagen den 15de Mai.

(Forts.)

J. A. Hansen (fortsat): Derved troede jeg, at man vilde tilfredsstille Kjøbstæderne, nemlig de Kjøbstæder, som muligviis ellers kunde have Betænkelighed ved at lade sig underordne Amtsraadenes Overbestyrelse. Tillige vil Amtsraadet derved blive sat istand til, paa en lettere og bekvemmere Maade, at erholde den fornødne specielle Sagkundskab og Localkundskab i saa Henseende, som maatte kunde være ønskelig. Jeg skal endnu kun tillade mig at udhæve, at efter den foreslaaede § 3 vilde Amtsraadene jo først komme til at raadføre sig med vedkommende Communalbestyrelse, altsaa ogsaa raadføre sig med Kjøbstædernes Communalbestyrelse. Men det er noget aldeles Fremmed for vore Forhold, at Amtsraadene indlade sig i en saadan Raadførelse eller Underhandling med Kjøbstædernes Communalbestyrelse. Derefter hedder det senere: „Saafremt vedkommende Communalbestyrelse derpaa, efter Amtsraadets Opfordring, erklærer sig villig til at paatage sig det Communerne tilfaldne Antal Hestes Udredning, saa skulde Amtsraadene opfordre Kjøbstadscommunalbestyrelsen i saa Henseende“. Men det hedder endvidere længere nede, at, dersom en eller flere af Communalbestyrelserne erklære, at de ikke kunde paatage sig Omsorgen for det Communerne tilfaldne Antal Hestes Udredning, saa bliver samme for disse Communer Vedkommende directe at foranstalte af Amtsraadet. Man seer saaledes her, at Amtsraadene vilde for Kjøbstædernes Vedkommende komme til at foranstalte det Fornødne for de paagjældende Communer. Jeg troer imidlertid, at dette er saa indgribende med Hensyn til Kjøbstædernes Communal-Forvaltning i det Hele, at det ikke vil lade sig gjøre at vedtage denne Paragraph,

naar man ikke tillige lader tvende af Districtets Kjøbstæder udvalgte Mænd tiltræde Amtsraadene.

C. S. Hansen: Jeg maa ganske slutte mig til den sidste ærede Talers Pittning i Anledning af denne Paragraph. Jeg vil kun dertil sige, at der allerede tidligere i vor Lovgivning er anvist den Vej, som man her har søgt at lede os ind paa. Thi med Hensyn til Betvæsenet bliver der fra Kjøbstæderne hvert Aar beskiftet En af Communalbestyrelsen til at være med at overvåge Vejudgifterne og de Planer, som blive lagte til Veiarbejds Udførelse, paa Grund af at Kjøbstæderne tage Deel i Veiarbejdet og de dermed forbundne Udgifter. Jeg troer derfor, at Kjøbstæderne her bør stilles i det samme Forhold, som med Hensyn til Vejudgifterne.

Alberti: De Forandringer, som det ærede Udvalg har foreslaaet til det foreliggende Lovudkast, finder jeg i det Hele taget at være ret heldige. Den Indvending, som nemlig meest har paatrængt sig mod dette Udkast, er at det gaar ud paa at ordne Udskrivningen af Heste til Hærens Brug som en Byrde, der fremdeles skal vedblive at hvile paa Hartkornet. Jeg har allerede under Sagens første Behandling udtalt det som min Anskuelse, at Udredningen af Heste til Hærens Brug maa, saagodtsom enhver anden Statsfornødenhed, være en Sag, som først og fremmest paahviler Staten og ikke kan betragtes som en Byrde paa Hartkornet og allermindst paa de enkelte Communer. Imidlertid forekommer det mig, at der maatte finde et Provisorium Sted; man maatte skaffe en anden Udredningsmaade af Heste tilveie, istedet for den Afløsning, som maatte finde Sted med Hensyn til det privilegerede Hartkorn. Da nu det privilegerede Hartkorn er inddraget under andre Stattebyrder, er det i sin Orden, at det ikke længere kan være bebyrdet eensidigt i en enkelt Retning; men derfor troer jeg ogsaa, at